

6. Sep. 1971

FAKTA

Dato:
6. Sep. 1971

Sidetal:
Rød blå bd 3 s. 31-33

TRANSSKRIFTION

6-9-71

En meget væsentlig bestandel af hvad man gør gør består i at man, f.eks siger: hvordan vil en meget lys, næsten orange rød i et kvadrat af den og den størrelse se ud ved siden af en ren Ultramarin kvadrat af samme størrelse komme til at se ud? Det kan man ikke vide noget om med sikkerhed før man har gjort det – derfor (bl.a) gør man det og ser at det fik det og det udseende. En ren og skær konstatering. Fra tanke til handling fra handling til synliggørelse (af handlingen og tanken) og derefter konstatering. Naar disse led – tanke – handling – handlingens produkt – konstateringen er gennem løbet er hele processen afsluttet. Hvad der derefter sker med Produktet har den (kunstneren) som iværksatte ingen, eller meget ringe indflydelse paa. Hvordan andre vil se paa, opfatte produktet kan han ikke vide noget om – det kan kun blive gætterier. Med kendskab til tidens kunstproduktion kan han drage visse slutninger om hvordan det i grove træk vil blive placeret indenfor denne forestillingskreds, der er f.eks meget stor sandsynlighed for at det her nævnte eksempel med et rødt og et blaat kvadrat, placeres indenfor kategorien abstrakt - nonfigurativt maleri. Som ovenfor nævnt er det tanker der er grundlaget for handlingen og den igen er forudsætning for produktet. Handlingen i sig selv er værdiløs hvis den ikke har sit udspring i en tanke og derved bliver det led som gør det muligt at kontrasterer tankens realitet. I det her nævnte tilfælde er tanken efterfulgt af ønsket om at se det tanken opstiller som en hypotese: det røde og det blaa kvadrat – tanken er, eller føre, til et ønske om visualisering og en handling er nødvendig for at denne visuelle tilsynekomst kan blive mulig. Hele dette forløb kan ikke blive et spørgsmaal om at naa frem til et kvalificeret – værdifuldt resultat, men kun om at opnaa en synlighed der kan kontrasteres –. Selvfølgelig kan denne synlighed gøres til genstand for en vurdering ud fra et eller andet kvalitetskriterie, men det er et ganske uvæsentligt forhold som ikke berører processens udspring eller resultat. Det man vil konstatere er ikke hvorvidt det røde og blaa kvadrat ser godt ud sammen – men alene hvordan det ser ud – og det kan man ikke vide før man har set det. Denne proces kan paa mange punkter have lighed med en videnskabelig forsøgsrække – men kun paa visse punkter – videnskaben har altid et eller andet problem den vil have opklaret – løst – det har kunsten ikke, primært. Forskellen paa en kunstnerisk idee og hvilke som helst andre ideer er at den kunstneriske tankes opstaaen ikke er født af nogen som helst hensigt, men alene af ønsket om, haabet om, at gøre noget der ikke er gjort før som ikke har direkte paralleller til i forvejen kendte fænomener. Den kunstneriske tanke's udspring er, og maa være absurditeten – det fornuftsstridige, ellers er det ikke en kunstnerisk , men en hvilke som helst anden tanke. Det er fastholdelsen af det man i forhold til almindelig tankesæt kalder en "skør-idee". Man vil altid over for kunst

gammel som ny staa med spørgsmaalet HVORFOR – og aldrig faa det besvaret. De utallige spørgsmaal kunsten altid stiller kan ikke besvares gennem almindeligt tankearbejde – sædvanlig logik – da de jo netop gaar ud over – bagom og ved siden af hvad vi ellers regner med som tænkning. Det er her kunstens vanskelighed opstaar og altid har opstaaet – det er utænkeligt at Hulebeboerne har haft en logisk indlysende forklaring paa deres hulemalerier – de har formodentlig kunnet komme med en ren praktisk forklaring paa hvad de brugte billederne til, men ikke hvorfor de var kommet til at se saadan ud – ogsaa paa Paaskeøernes kæmpeskulpturer savner man en udtømmende og tilfredsstillende forklaring – fordi kunsten altid er opstaaet udenfor de sædvanlige tankeveje.

- røde der isolerer fra omgivelse.

6-9-71.

En meget væsentlig bestanddel af hvad man går besejret i at man, f. eks. siger: hvordan vil en meget tyk, næsten orange rød i et kvadrat af den af den størrelse se ud ved siden af en ren Ultramarin kvadrat af samme størrelse? Komme til at se ud? Der kan man ikke vide noget om med sikkerhed før man har gjort det - derfor (bl. a.) går man det og ser at det f. eks. er det usædne. En ren og stærk kon-
-statering. Fra kunne til handling for hand-
-ling til signifikation (af handlingen af handling) og derefter konstatering. Når disse led - ~~kan~~ kunne - handling - handlingens produkt - konstatering og gennem ledet er hele processen af skilte. Hvad der derefter sker med produktet har den (konstruktion) som i væsentlige den ingen, eller meget ringe indflydelse på. Hvordan andre vil se på, og fulde produktet kan blive i det vide noget om - det kan kun blive gennem. Med kendskab til tidens kunst-
-produktion kan man dog ikke blive om hvordan det i gamle tider vil blive på et indendørs for demne preskillingstids der er f. eks. meget stærkt signifikant for at det har næppe et eksempel med et redt og et blåt kvadrat, plus en ind-
-for hvide goren abstrakt - non figurativt maleri. Som ovenfor nævnt er det kun der er grundlaget for handlingen og den siges er

forudsetning for produktet. Hver ting i sig selv er værdiløs hvis den ikke har et udspiring i en tanke og derfor bliver det led som gør det muligt at konstruere tankeens realitet. I det her område vil jeg se om man efterfulgt af ønsket om at se der kan man opstille som en hypotese: det rede & det blev kvædet - man kan se, eller om handling er nødvendigt for at den er ~~ikke~~ i sig selv. Hvis man kunne blive ~~ikke~~ værdifuld. Helt dette forhold kan ikke blive et spørgsmål om at man kan kvalificeret - værdifuldt resultat, man kan om at opføre en syns ved den konstrukt - sig selv. Selv fuldstændig man den syn udtryk et eller andet kvalitetskriterie, man der er et ønske uafhængigt forhold som ikke berører processens udspiring eller resultat. Det man vil forstå er ikke hvorvidt det rede & blev kvædet er godt ud som man - man alene brønden det ser ud - & her selv det. Den proces kan man mange punkter have lighed med en videnskabelig forsøgsrække - man kan man visse punkter - videnskaben har altid et eller andet problem den vil løse, opklare - løst - det her kunstneriske, eller brønden. Forskellen på en kunstnerisk, eller & hvilke som helst andre ideer er at den kunstneriske kan opstå i sig selv og helt af sig selv som helst hense, man

alene af ønsket om houbel om, de gære
mægt der ikke er gjort for som ikke har
direkte parallel til i forvejn landte fornuften.
Den kunstneriske kante's udspiring er, og mere
være abstrakte - det fornufts skidige, eller
er det ikke en kunstnerisk, men en kritiske
sam helst anden kante. Det er just houbel-
-sen af det man i forhold til et mindre-
-big kente set kaldes en "stærke ide".
Man vil altid over for kunst stærke goni-
-mel som mig store med spørgsmålet
HIVORFOR - og aldrig for det besvaret.
De i kellige spørgsmålet kunsten altid
skiller kan ikke besvares gennem et mindre-
-ligt kan bevirke - Godt kan ligesom de
de for net op for ud over - begynde og
ved siden af hvad vi ellers regner med
som kente mig. Der er kun kunstens
vanskelighed opstår og altid har opstodet
- der er i kan blif og Hule beboerne
har blif en kente indlydende publikum
nu deres hule melonier - de her formentlig
kun net komme med en ren praktisk
forblivning for hvad de brüge billederne
til, men ikke hvorfor de var opstodet
og derfor mindre hvor for de var kommet
til at se som den tid - og der for Poetske-
-drenes kante skulpe hver suver man er
indfremmede og til præsenterende publikum
- fordi kunsten altid er opstodet uden for
de selvtvils kente vige.